

directe ! a La República. N. 4104. Dilluns, 6 d'agost de 2018 11:08 h

 General

 Política Internacional Cultura Comunicació Societat Economia Esports Agricultura
Notícies d'una comarca:

» Dimecres, 25 d'abril de 2018 10:55 h

Un estudi revela que el risc de morir després d'un ictus es multiplica si l'edat biològica és superior a la cronològica

El treball, realitzat per investigadors de l'Institut Hospital del Mar i publicat a 'Scientific Reports', ha analitzat dades de 600 pacients

ACN Barcelona.-El risc de morir després de patir un ictus isquèmic es multiplica si l'edat biològica, que ve marcada pels hàbits de vida o el lloc de residència, entre altres factors, és superior a l'edat cronològica, marcada per la data de naixement. Així ho constata un estudi realitzat per investigadors del Grup de recerca Neurovascular de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM). Segons els resultats obtinguts, cada any d'edat biològica acumulat per sobre de l'edat cronològica, augmenta un 6% el risc de morir en un període de tres mesos després de patir un ictus. Alhora, també el grau de severitat de les seqüeles és més important. El treball, que s'ha publicat a la revista 'Scientific Reports', ha analitzat les dades de gairebé 600 pacients.

La investigadora principal de l'estudi, la doctora Carolina Soriano-Tárraga, explica que es van analitzar gairebé 600 pacients atesos a l'Hospital del Mar per un ictus isquèmic i que en aquests casos, la mortalitat mitjana al cap de tres mesos es va situar entre el 15 i el 20%. Els investigadors van determinar la seva edat biològica a partir de marcadors epigenètics (canvis en els gens causats per factors externs), concretament, la metilació de l'ADN (el principal mecanisme epigenètic). Així van comprovar, segons comenta Soriano-Tárraga, que l'edat biològica aporta informació extra. "Es correlaciona molt bé amb l'edat cronològica, és molt similar, però té informació extra sobre l'estat funcional de la persona", apunta Soriano-Tárraga. Per tant, afegeix, "és un millor predictor de mortalitat a tres mesos en comparació amb l'edat cronològica", fins i tot sense tenir en compte altres factors externs, la gravetat de l'ictus o l'estat funcional previ del pacient. L'estudi també va analitzar el pes de l'edat biològica tenint en compte el tipus d'ictus. Així, en els ictus aterotrombòtics, que acostumen a donar-se en pacients més joves -entre 55 i 60 anys de mitjana-, va ser en els que es va mostrar com un millor indicador de mortalitat. En canvi, en els cardioembòlics, més habituals en pacients de més edat, l'efecte de l'edat biològica no era evident. Això confirma, segons la investigadora principal de l'estudi, que l'edat biològica és un bon biomarcador. "En un pacient jove l'edat biològica, l'estil de vida, té un major impacte, indica un envelliment més gran" i un risc més elevat de mortalitat després de patir un atac, així com una major severitat de les seqüeles, destaca Soriano-Tárraga. És a dir, "no són tan joves" com indica la seva edat cronològica, afegeix. Els investigadors assenyalen que estudis anteriors que comparaven pacients que havien patit un ictus amb pacients que no n'havien patit, indicaven que per una mateixa edat cronològica, el grau d'envelliment dels ictus era de 2,5 anys més gran de mitjana, sent de fins a 7 anys en els casos més joves. La utilització d'aquest marcador "pot servir per detectar els pacients que tenen un risc més elevat de morir després de patir un ictus", segons Soriano-Tárraga. Per la seva banda, el doctor Jordi Jiménez-Conde, neuròleg de l'Hospital del Mar responsable de la línia de recerca, ha remarcat que aquest estudi "és molt congruent amb les troballes dels nostres estudis previs, corroborant que l'edat biològica té un gran valor informatiu sobre l'estat d'envelliment real de les persones, sobre el seu risc de patir malalties associades a l'edat, i sobre la capacitat de l'individu d'afrontar-les". L'ictus o accident cerebrovascular és la primera causa de mort en dones i la tercera en homes a l'Estat i es calcula que afectarà una de cada sis persones al llarg de la seva vida. A Catalunya, cada any es registren 13.000 nous casos i 3.800 morts per aquesta patologia. N'hi ha dos tipus principals, els hemorràgics (quan es trenca un vas sanguini al cervell) i els isquèmics (quan s'obtura una de les artèries del cervell). L'ictus aterotrombòtic és el tercer més freqüent i la seva causa subjacent, l'ateroesclerosi és tractable. Aquesta patologia està associada a alts nivells de colesterol, a l'hàbit del tabac i la diabetis. En general, el 90% dels ictus estan relacionats amb factors de risc com aquests.